

Ministrstvo za kmetijstvo in okolje
Dunajska 22

1000 Ljubljana

email: gp.mko@gov.si

Naš znak: 4104/13/VOD-BŠF
Datum: 19.12.2013

ZADEVA: Predlogi za spremembe in dopolnitve Uredbe o odlagališčih odpadkov

Spoštovani,

Na spletnih straneh Ministrstva za kmetijstvo in okolje smo zasledili osnutek Uredbe o odlagališčih odpadkov. Delovna skupina za varstvo okolja pri naši zbornici v naslednji sestavi:

- mag. Bernardka Jurič, univ.dipl.inž.gosp.inž., MSG - vodja
- dr. Darko Drev, univ.dipl.inž.kem.tehnol., MST
- Alenka Markun, univ.dipl.kem., MST
- Vanja Strle, univ.dipl.kem., MST
- mag. Jorg Hodalič, univ.dipl.biol.
- Margit Žaberl, univ.dipl.biol.

je na osnutek objavljene Uredbe pripravila naslednje pripombe, ki jih podajamo v nadaljevanju.

Z željo, po upoštevanju podanih pripomb pred sprejetjem Uredbe, vas lepo pozdravljamo.

Vodja delovne skupine za varstvo okolja
Mag. Bernarda Jurič, univ.dipl.inž.gosp.

Generalna sekretarka IZS
mag. Barbara Škraba Flis, univ.dipl.inž.grad.

A): SPLOŠNO

1. Urediti je potrebno drugačen način dovoljenih in zahtevanih odmikov odlagališč (ki bo skladen z relevantnimi EU direktivami, le-te, namreč nikjer ne omenjajo fiksne razdalje!) od bivalnih stavb v bližini odlagališča in ostalih »zaščiteneh« kategorijah zemljišč, npr. vodotokov in to podobno, kot je sedaj v osnutku za odmike od kmetijskih zemljišč (odmik je lahko tudi manjši od 50 m, če odlagališče ne pomeni večjega tveganja za kmetijsko zemljišče); le taka ali podobna diktacija je skladna z EU direktivami. Posebej je potrebno urediti, da bodo v 25 členu te uredbe dovoljeni minimalni odmiki od samih upravno tehničnih objektov na odlagališčih (podobno kot v 2 odstavku 26 člena tega osnutka)
2. Potrebno je urediti problem s finančnim jamstvom, ker ga večina občin oz upravljavcev odlagališč nikakor ne zmore ali ga vsaj ne bo zmogla v naslednjih letih. Finančna jamstva je potrebno predvsem zmanjšati oz na nivoju države ustanoviti centralni (državni) jamstveni sklad, ker so odlagališča tako ali tako v celoti v lasti občin. Sedanja predlog sprememb v osnutku je nesustrezen!
3. Uveljavitev možnosti t.i. »landfill mininga« oz. odkopa in sanacije obstoječih odlagališč (tu je mišljena nevtralizacija in odkop starih odlagališč ter obdelava izkopanih odpadkov in to zaradi najmanj treh vzrokov: večina slovenskih starih odlagališč nedvomno onesnažuje podtalnico in imamo zato težave z EU in je te težave možno rešiti le na predlagan način, pridobi se veliko novega odlagalnega prostora, torej obstoječih in delujočih odlagališč ne bo potrebno nikoli več širiti in z obdelavo starih odloženih odpadkov je možno pridobivati večje količine tako materiala za recikliranje kot za termično izrabo), osnutek je (v sedanjem 56 členu) zastavljen bistveno preozko in ga je potrebno temeljito razširiti tako, da bodo zajeti ne le procesi (aerobne) stabilizacije, temveč tudi izkopavanje, obdelava in uporaba starih odloženih odpadkov, predvsem v smislu sanacije podtalnice in uporabe tako pridobljenih resursov ter možnosti izrabe tako pridobljenih zemljišč v druge namene
4. Potrebno je pripraviti predlog za uveljavitev možnosti za podaljšanje časa začasnega skladiščenja (vsaj za 3 leta oz bistveno več, ker traja načrtovanje in izvedba kakršnegakoli objekta za termično obdelavo odpadkov bistveno dalj časa!) t.i. »lahke frakcije« iz obdelanih mešanih komunalnih odpadkov, in sicer zaradi možnosti, da se lahko potem, ko bo RS zgradila dodatne kapacitete za termično obdelavo lahke frakcije oz. trdnega nadomestnega goriva, ta del začasno odloženih odpadkov tudi izrabi v energetske namene (trenutno se ta frakcija »skladišči« povsod po RS na nelegalen način ali pa jo za 60-120 EUR na tono termično obdelajo v sosednjih državah in tako ekonomsko dvakrat izgubljam) MKO mora sama najti rešitev za ta problem, je pa lahko eden od vzvodov za izboljšanje ekonomske situacije celotnega komunalnega gospodarstva tako trenutno kot po izgradnji objektov za termično obdelavo odpadkov
5. Na splošno naj se doda še, da Uredba nikjer ne ureja možnosti spremembe upravljavca odlagališča, kljub temu, da to Direktiva 1999/31/ES dopušča.

B): PRIPOMBE/PREDLOGI PO ČLENIH (podčrtani dela teksti načeloma pomenijo naš predlog spremembe)

- 2 člen (pomen izrazov), 4 točka: **podzemno skladišče** je trajno skladišče odpadkov v globokem podzemnem prostoru kot je rudnik soli ali kalija; glede na poznavanje delovanja organa, ki izdaja okoljevarstvena dovoljenja predlagamo, da se diktacija napiše bolj eksplicitno in sicer: podzemno skladišče je trajno skladišče odpadkov v globokem podzemnem prostoru kot je na primer rudnik soli ali kalija oz podobni podzemni rudarski prostori z enakimi ali podobnimi karakteristikami, kot jih imata v primeru omenjena dva podzemna prostora oz. tako, da se iz teksta razume ta podobnost, ker v RS nimamo rudnikov kalija ali soli in bi z restriktivno razlago (ki pa je za ta organ običajna) take diktacije v celoti onemogočili taka skladišča v RS

- 2 člen (pomen izrazov), 18 točka: **obdelava mešanih komunalnih odpadkov pred odlaganjem na odlagališču** (v nadaljnjem besedilu: obdelava mešanih komunalnih odpadkov) je njihova mehansko-biološka obdelava, s katero se zagotovi:
  - a) izločanje frakcij, primernih za recikliranje, in
  - b) aerobno ali anaerobno obdelavo mešanih komunalnih odpadkov in predhodno ali naknadno izločanje gorljivih frakcij, primernih za energetske predelavo.

Izločanje ločenih frakcij z ločenim zbiranjem komunalnih odpadkov se ne šteje za obdelavo mešanih komunalnih odpadkov; predlagamo, da se dikcija spremeni tako, da se točka b) glasi: anaerobno ali aerobno obdelavo ali kombinacijo teh dveh postopkov mešanih komunalnih odpadkov in predhodno ali naknadno izločanje gorljivih frakcij, primernih za energetske predelavo.

Izločanje ločenih frakcij z ločenim zbiranjem komunalnih odpadkov se ne šteje za obdelavo mešanih komunalnih odpadkov
- 6 člen (obdelava mešanih komunalnih odpadkov, tretji odstavek : predlagamo spremembo dikcije v 3 odstavku tega člena tako, da se glasi: Ostanek mešanih komunalnih odpadkov, ki se po obdelavi v skladu s prejšnjim odstavkom odlaga na odlagališču, se označuje s klasifikacijsko številko 20 03 01 iz klasifikacijskega seznama odpadkov. Poleg tega opozarjamo na dejstvo, da že uveljavljena praksa na področju obdelave MKO in izločenih frakcij kaže na to, da je uporaba le-teh v resnici bistveno širša, kot je to zelo omejujoče določeno v 5 in 6 točki petega odstavka tega člena; predlagamo, da se dikcija v teh dveh točkah spremeni tako, da se smiselno uporabi dikcija iz 4 točke istega odstavka tudi za 5 in 6 točko.
- Priloga 1, drugo poglavje (Obdelava mešanih komunalnih odpadkov v centru za ravnanje s komunalnimi odpadki), ki se smiselno navezuje na predlagane spremembe 6 člena v prejšnji alineji: glede na predlagane spremembe iz 6 člena je potrebno dikcijo iz 4 točke prvega odstavka uskladiti; k tretji točki je potrebno dodati tudi klasifikacijske številke, kot so na primer 19 12 01, 19 12 02, 19 12 03 in 19 12 05 itd.
- 39 člen (okoljevarstveno dovoljenje): glede na dejstvo, da v poglavju III. PROSTORSKO NAČRTOVANJE IN GRADNJA ODLAGALIŠČA samo 25 člen (prepovedi in omejitve pri **prostorskem** načrtovanju odlagališča) govori o prostorskem načrtovanju, členi od 26 do 38 pa govorijo (čeprav v naslovih teh členov **gradnja** nikjer ni neosredno omenjena, je pa iz vsebine vseh navedenih členov to eksplicitno jasno!), ter glede na dejstvo, da se **okoljevarstveno soglasje** nikdar ne izdaja v postopku sprejemanja prostorskih aktov (temveč v procesu izdajanja gradbenega dovoljenja in predhodno izdanega okoljevarstveno dovoljenja), predlagamo, da se spremeni dikcija tega člena z namenom, da se uskladi z navedbami v 25 in 26 členu tako, da se v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ali/in soglasja (kadar je le-to potrebno) preverja le zahteve iz členov 26 do 38, ne preverjajo pa se zahteve v zvezi s prostorskim načrtovanjem. Razlog za to je naslednji: v postopku pridobivanja OVS je podlaga za izdajo že sprejet prostorski akt, v katerem pa se v postopku potrditve akta preverja skladnost prostorsko načrtovanega odlagališča skladno s 25 členom te uredbe, ravno tako pa je dejstvo, da je v času pridobivanja OVD in/ali OVS ter GD prostorski akt že bil sprejet ter veljaven, zato je pri OVS/OVD in GD potrebno upoštevati veljavne prostorske akte in seveda zahteve v zvezi z gradnjo (26-38 člen); predlagane spremembe se torej nanašajo na 3 točko drugega odstavka in na celoten tretji odstavek 39 člena

6. člen, 2. odstavek:

Osnutek uredbe določa obvezno ravnanje odlaganja mehansko in biološko obdelanih preostankov po obdelavi, čeprav nekateri upravljavci načrtujejo ali pa že izvajajo (s pomočjo iznosa odpadkov) rešitve, ki so glede na priporočeno hierarhijo ravnanja z odpadki enakovredne ali boljše od odlaganja – primeri takih rešitev so recimo sežig zaradi odstranitve ali pa sežig zaradi termične izrabe teh preostankov. V primerih, ko upravljavci načrtujejo ali izvajajo termično izrabo preostankov po obdelavi, bi bilo primernejše, da se za mehansko in biološko obdelavo ne uporablja kod postopkov D8 in D9, temveč R kode.

(Opredelitev kode obdelave odpadkov je v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312 z dne 22. 11. 2008 primerno določiti za vsak primer posebej, saj je le tako mogoče slediti enemu od osnovnih načel direktive, da ima predelava prednost pred odstranjevanjem in da je potrebno vedno ugotavljati, ali lahko uporaba odpadkov predstavlja vir potencialne koristi za okolje in zdravje ljudi. → zato bi bilo v tem kontekstu primerno, da se kodi D8 in D9 uporabita kot priporočilo za primere, ko se preostanek po D8 in D9 obdelavi odlaga ali odstranjuje s sežigom, za nadaljnjo energetska izrabo ali druge vrste koristne izrabe preostanka po obdelavi pa bi se določilo ustrezne R kode.)

Ali je v Prilogi 1, točka 2, 1. odstavek, točka 3 – pravilno, da je preostanek 19 12 12 gorljivi odpadek, ali je bila mišljena klas. št. 19 12 10? Po kasifikacijski oznaki je odpadek št.: 19 12 10 gorljiv odpadek.

6. člen, 6. In 7. odstavek:

Zahteva, da je ostanek mešanih komunalnih odpadkov po obdelavi treba redno oddajati upravljavcu odlagališča za komunalne odpadke, ne omogoča termične izrabe aerobno obdelanih biološko razgradljivih sestavin, izločenih iz mešanih komunalnih odpadkov (v tem primeru je potrebna ocena odpadka za namen termične izrabe). Da bi sledili toku mešanih komunalnih odpadkov ni nujno potrebno, da se zakonsko določi zahteva po odlaganju, če so na trgu na voljo boljše možnosti za ravnanje s tem preostankom.

25. člen, 1. odstavek, točka 12:

Prepoved umeščanja odlagališč na zavarovanem območju, območju naravne vrednote, območju Natura 2000 in potencialnem območju Natura 2000 ter ekološko pomembnem območju v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, je smiselna za nova odlagališča, za tista, pa že ležijo na ali ob teh območjih, pa bi bilo smiselno dodati, da se lahko širijo, če se s presojo sprejemljivosti dokaže, da je širitev odlagališča na tem območju sprejemljiva oziroma da ne predstavlja tveganja za okolje. Zakaj ne more biti odlagališče na EPO, saj za posege na EPO ne potrebuješ niti naravovarstvenega soglasja, problem je, da na vse omejitve za umeščanje odlagališča v prostor problem, če ga sploh lahko kam umestimo?

25. člen, 2. odstavek, 1. točka, 5. alineja.

V odstavku 1 piše, da odlagališče ne sme biti na vodnem in priobalnem zemljišču, v 2. odstavku pa piše, da mora biti odlagališče oddaljeno od površinskih vod 300 m. malo je kontradiktorno, vprašanje pa je, ali ni teh 300 m nepotrebna zahteva, saj mora biti odlagališče tako zgrajeno, da nič ne teče v potok, razen čistih padavinskih vod?

25. člen, 2. odstavek, 1. točka, 6. alineja.

Ali je res smiselno, da omejujemo, da mora biti odlagališče od proizvodnih dejavnosti oddaljeno 300 m?

25. člen, 4. odstavek:

Tveganje oziroma večje tveganje za okolje bi bilo potrebno opredeliti z definicijo, ali pa vsaj navesti postopek ugotavljanja tega tveganja, recimo lahko tudi z izdelavo neke strokovne ocene, kjer se preuči, ali se lahko na primer odlagališče sesuje na nižje lege, ali lahko izcedna voda zalije travnik, ali lahko pride do eksplozije odlagališčnega plina itd. Tveganje po naši okoljski zakonodaji razumemo kot tveganje za nesreče z nevarnimi snovmi.

Zakaj v 35. členu, ki ima naslov Zahteve v zvezi s padavinsko vodo, dodane tudi zahteve za talno vodo?

40. člen

Iz osnutka uredbe ni jasno, kako se izpelje upravni postopek potrditve Programa ukrepov v primeru preseganja opozorilne spremembe, oziroma tudi ni naveden kot priloga k vlogi oziroma sestavni del vloge – ali se ga bo ukinilo?

42. člen

Ali je finančno jamstvo kaj manj obremenjujoče kot je obstoječe?

47. člen, 3. odstavek:

Ali je potrebno v pravilniku popraviti dikcijo Programa ukrepov v primeru preseganja opozorilne spremembe, ali pa kot neustrezno stanje določiti preseganje - kar bi bilo tudi bolj logično, glede na to, da se vse ostale mejne vrednosti v okoljski zakonodaji še dopuščajo, preseganje pa ni dopustno – predlog: »Preseganje opozorilne spremembe indikativnih parametrov onesnaženosti podzemne vode se štejejo za čezmeren vpliv na okolje«.

47. člen, 2. odstavek:

V povezavi z zgodnjo alinejo: Če upravljavec odlagališča v okviru izvajanja obratovalnega monitoringa ugotovi, da je presežena ...

55. člen

Obstoječa odlagališča v večini primerov povzročajo spremembo indikativnih parametrov, ker je vprašanje, kako so bili stari deli odlagališč zatesnjeni. Zastavlja se vprašanje, kaj sploh lahko naredijo, kakšni ukrepi se lahko predvidijo?

74. člen

V tem členu manjka, da za obstoječa odlagališča ne veljajo določila 25. člena o minimalnih oddaljenostih 300 m od...

Kaj v primeru, če se obstoječe odlagališče želi širiti, ali mora izpolnjevati pogoje o 300 m oddaljenostih od....

Ali bi v tem členu morale biti še kaj v zvezi z obstoječimi odlagališči, ker za njih ne more veljati vse kar velja za nove. Kaj pa ukrepi v zvezi s tesnjenjem tal?

Druga točka 2. člena Uredbe spreminja definicijo obstoječega odlagališča tako, da izrecno navede, da je obstoječe odlagališče tisto, ki je delovalo na dan uveljavitve Pravilnika, 5. 2. 2000. Predlagam, da se ta točka spremeni tako, da je obstoječe odlagališče tisto, ki je delovalo in obratovalo v času veljave Pravilnika.

79. člen Uredbe spet nekonsistentno meša med obstoječim odlagališčem in obstoječo IPPC napravo. Predlagam, da se besedilo 79. člena spremeni v naslednjem smislu:

(1) Ministrstvo upravljavcu obstoječega odlagališča v skladu s to uredbo ali upravljavcu odlagališča, ki šteje za obstoječo napravo, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, v skladu s predpisom, ki ureja naprave, ki lahko povzročijo onesnaževanje okolja večjega obsega, izda okoljevarstveno dovoljenje iz 39. člena te uredbe, če izpolnjuje zahteve te uredbe, razen zahtev iz 25. in 26. člena te uredbe.

(2) Ne glede na določbe 25. člena te uredbe se lahko poveča zmogljivost obstoječega odlagališča ali izvede razširitev odlagališča, ki šteje za obstoječo napravo, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, kot večja sprememba v obratovanju take naprave, če je to obstoječe odlagališče ali odlagališče, ki šteje za obstoječo napravo, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, obratovalo pred 31. oktobrom 2007 in je sprememba prostorsko umeščena na tej lokaciji na podlagi prostorskega akta, sprejetega pred 31. oktobrom 2007, čeprav je:

- površinska voda na območju novega odlagališča odvedena z umetnim vodotokom ob ali pod telo odlagališča, če je za gradnjo umetnega vodotoka pridobljeno vodno soglasje v skladu s predpisi, ki urejajo vode, in
  - zunanji rob telesa novega odlagališča oddaljen od priobalnih zemljišč površinskih voda manj kot 300 m, vendar ne manj kot 50 m
  - Zunanji rob telesa novega odlagališča oddaljen od kmetijskih zemljišč manj kot 50 m.

(3) Umestitev razširjenega odlagališča iz prejšnjega odstavka je možna le, če taka širitev ne pomeni večjega tveganja za okolje.